

REDHOT Chili Peppers

موسیقی
golesmusic@yahoo.com

ترجمہ محمود صادقی

پروفیسر علامہ اشرفی و مطالعات فرہنگی
پیشواں جامعہ علوم اسلامیہ اشرفی

موفقیتهی شگرف را دامن زد.

Red Hot Chili Peppers پس از این آلبوم تبدیل به نامی آشنا شد و گروه موفقیت خود را به عنوان یکی از مشهورترین گروه های دهه نود تثبیت کرد.

در تور سال ۱۹۹۳ جان فراسشینت مجبور به ترک گروه شد و چند سالی بر روی آلبوم انفرادی خود کار کرد. پس از آن RHCP، دیو ناوارو Dave Navarro گیتاریست گروه Jane's Adiction را جایگزین وی کرد و پس از وقفه یی طولانی آلبوم One Hot Minute را وارد بازار کرد اما این آلبوم نتوانست موفقیت Blood Sugar Sex Magik را تکرار کند.

در تابستان ۱۹۹۸ جان فراسشینت پس از پنج سال دوری دوباره به گروه پیوست و در سال ۱۹۹۹ گروه آلبوم تحسین برانگیز Californication را منتشر کرد که دربردارنده آهنگ های فوق العاده یی چون Scar Tissue و Californication بود. پس از آن گروه دست به کار آلبوم جدیدی با عنوان By the Way شد و در سال ۲۰۰۲ این کار را به بازار عرضه کرد. این آلبوم ضمن حفظ شاخص های موسیقی RHCP در برخی قطعات بسیار متفاوت به نظر می رسد. آلبوم اخیر به نوعی تداوم موفقیت های RHCP در سالیان اخیر به شمار می آید.

تابه حال آلبومی از Red Hot Chili Peppers نبوده که به این وسعت مورد توجه عموم قرار گرفته باشد و جان فراسشینت تا این حد در آن مؤثر عمل کند. فراسشینت در سه آلبوم گذشته RHCP گیتار زده از جمله Californication (۱۹۹۹). آلبوم ارزشمندی که یک جایزه گرمی Grammy برای گروه به ارمغان آورد و آن ها را به عنوان یک گروه بالغ در عرصه راک معرفی کرد. امادر آلبوم By the Way این گیتاریست به عنوان یک نیروی خلاق ظاهر شده و انبوهی از لایه های گیتار، کی بورد و هارمونی های گیرای آواز را به ماهرانه ترین شکلی به اجرا می گذارد. چند اسمیت در این مورد می گوید: «جان واقعا باعث ارتقای ما به مرحله یی بالاتر شد. اون در Californication به ما پیوست و به سرعت شروع به آهنگسازی کرد اما ما وقت کافی برای برقراری ارتباطی دوباره از نظر موسیقی و عاطفی نداشتیم. خوب چارچوب گروه برای ما خیلی مهم بود. و حالا

Red Hot Chili Peppers (RHCP) این گروه اعجوبه های هالیوودی فانک راک پس از سال ها تلاش اولین بار در ابتدای دهه نود بود که به نخستین موفقیت تجاری دست یافت. هسته اولیه گروه آنتونی کیدس Anthony Kiedis خواننده، متولد امریکا و مایکل بلزری Micheal Balzary معروف به فیلی Flea متولد استرالیا بودند که اولین بار در دبیرستان فیرفکس Fear Fax و در دهه هفتاد یکدیگر را ملاقات کردند.

فیلی در گروه های لس آنجلسی زیادی بیس گیتار می نواخت تا این که در سال ۱۹۸۳ به همراه آنتونی کیدس، هیلل اسلوواک Hillel Slovak نوازنده گیتار و جک آیرونز Jack Irons نوازنده درام گروه Red Hot Chili Peppers را تشکیل دادند و در لس آنجلس به گسترش فعالیت خود پرداختند. در ۱۹۸۴ اسلوواک گروه را ترک کرد و جک شرمن Jack Sherman گیتاریست محلی جایگزین وی شد. در همین سال گروه با EMI قرارداد بست و اولین آلبوم خود را بانام Red Hot Chili Peppers منتشر کرد.

در سال ۱۹۸۵ هیلل اسلوواک برای تهیه آلبوم Freaky Styley بار دیگر به گروه پیوست. گرچه RHCP در بین گروه های زیرزمینی و با اجراهای عجیب و غریب خود به شهرت رسیده بود، اما این آلبوم فروش چندانی نداشت. آلبوم های بعدی The Abbey Road و Uplife Mofoparty (۱۹۸۷) (۱۹۸۸) نیز آن طور که باید مورد توجه عموم قرار نگرفتند. پس از آن هیلل اسلوواک به دلیل مشکلات ناشی از اعتیاد به مواد مخدر گروه را ترک کرد و در ماه ژوئن همان سال بر اثر افراط در مصرف درگذشت. پس از مرگ اسلوواک، جک آیرونز از گروه بیرون رفت و چد اسمیت Chad Smith جایگزین وی شد. جان فراسشینت John Frusciante نیز به عنوان گیتاریست و به جای هیلل اسلوواک به گروه آورده شد. با این ترکیب جدید RHCP در سال ۱۹۸۹ آلبومی بانام Mother's Milk وارد بازار کرد. که این آلبوم مسیر اصلی را به گروه نشان داد. در ۱۹۹۱ Chili Peppers آلبوم Blood Sugar Sex Magik را ضبط کرد که بیش از دو میلیون نسخه فروخت و در رادیو و MTV با آهنگ های Under the Bridge، Give it away و Breaking the Girl

فراموشم نکن

آقیانوسی هستم در بستر
گرمایت می بخشم
و خواهش غروری دوباره
حال به راستی همه چیز را می دانیم
تالار رقصی هستم و ضرب آهنگی شکسته
برف را به بارشی دوباره و خواهام داشت
زیر پاهایت
تنها نه، آن جا خواهام بود
فقط بگو کی عازمی

افیون زده یی، نخست احیایی دوباره
تا جامه از تن به در کنی
و قدم در این سفینه گذاری
عشقی هست که راه را می داند
رنگین کماتی در دخمه زندات
خاطره هر آن چیز که تاکنون بوییده یی
تنها نه، آن جا خواهام بود
فقط بگو کی عازمی

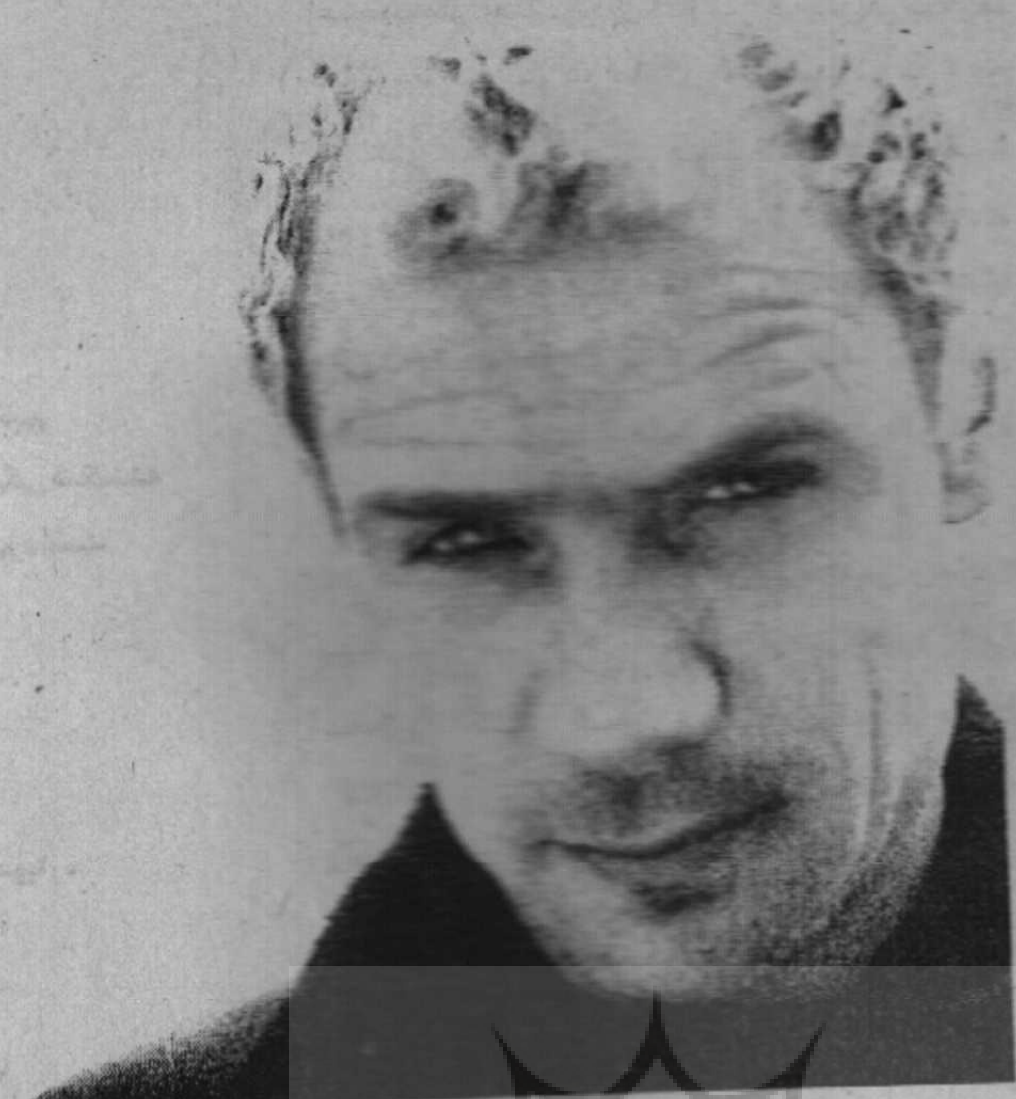
کناره ها فرو می ریزند
و بیش بر ما آشکار خواهد شد، دوست من
فراموشم نکن
نمی توانم پنهانش کنم
دوباره بیا و مرا برانگیز

می توانم آزاد میدانی را نشانت دهم
چیرگی و بیش
که همواره آشکار می شود
تنها نه، آن جا خواهام بود
فقط بگو کی عازمی

رنگ خونی هستم
بر آستین پیراهنت
که فرو می آید تا ایمان آورند
حال به راستی همه چیز را می دانیم

یکذار کیسوانت بر بازو بریزند
به تو خواهام آموخت رقصیدن را
در این مزرعه مضحک

تنها نه، آن جا خواهام بود
فقط بگو کی عازمی

جان بدون شک کلید موسیقی جدید ماست.

جان فراسشینت: «من می‌خواستم این آلبوم عناصر بیشتری داشته باشه، صداهای بیشتر و تنوع در گردهمایی ما. البته دوست داشتم جالبتر هم باشه».

فرصتی پیش آمد تا کمی در مورد اعتیاد جان فراسشینت به هروئین در دهه نود صحبت کنیم. او شش سال خارج از گروه بهسر می‌برد (۹۲ تا ۹۸). در همین فاصله زمانی بود که باعث آتش‌سوزی منزلش در بلندی‌های هالیوود شد. حالا این گیتاریست سالمه و مجدداً پا به عرصه زندگی گذاشته. چد اسمیت: «وقتی فکر می‌کنم جان چی بود و حالا چی شده... باورش برام سخته، اون واقعاً حالش وخیم بود. معجزه‌س که زنده مونده و تازه تا این حد خلاق و فوق‌العاده». فراسشینت اقرار می‌کند که نحوه خواندن گروه‌های پاپ دهه شصت یکی از بزرگترین الگوهایش در طول ساخت و ضبط By the Way بوده. او می‌گوید: «من و ریک رابین Rick Rubin (تهیه‌کننده آلبوم) هر روز قرار می‌گذاشتیم و اون دیسک آهنگ‌های رادیویی دهه شصت را می‌آورد. آن‌ها از The Mamas and the Papas و آهنگ‌هایی سرشار از هارمونی مانند Cherish از Georgy Girl و Association از Seeker بودند. در طول یک سال و نیم گذشته خیلی روی ایجاد هارمونی کار کردم. من و دوستم جاش Josh می‌نشستیم و آهنگ‌های Beatles یا Velvet Underground رو مثل Juses و هر چیزی که به‌نحوی هارمونیک بود می‌زدیم».

تصور این‌که یک عضو گروه RHCP در ایجاد هارمونی از آهنگ‌های پاپ مثل Georgy Girl تأثیر بگیرد خیلی دشوار است ولی ساخت یک آلبوم راک سطح بالا استفاده از روش‌های عجیبی را می‌طلبد. فیلی: «من همیشه فکر می‌کردم ما در موسیقی‌مان ظرافت زیادی به خرج می‌دهیم اما حالا می‌بینم کار پرسروصدا را کمتر گوش می‌کنن. برای من تفاوتی که By the Way با بقیه آلبوم‌ها داشت علاوه بر ضبط لایه‌های بیشتر، سروصدای کمتر بود. آهنگ‌های بیشتر و هیاهوی کمتر. البته بداهه‌نوازی هم داشتیم اما ساختارشان منظم‌تر بود». هیچ آلبومی از RHCP تا این اندازه کم از ریتم‌های فانک برخوردار نبوده در واقع آلبوم اخیر آن‌ها از این ریتم‌ها فاصله گرفته است.

وقتی بیشتر آهنگ‌های آلبوم جدید توسط افراد گروه ساخته شده بود، مثل همیشه فراسشینت و کیدس برای بهبود آن‌ها دست به کار شدند. آنتونی کیدس: «من و جان در انتقال تو جندمارمونت» (هتلی در هالیوود) همکاری را می‌دیدیم. مثلاً آهنگ Cabron که ظاهراً جان آن را به‌عنوان یک قطعه بدون کلام فلامینگو ساخت، بود خیلی توجه مرا جلب کرد. چون واقعاً انرژی عجیبی داشت یک نسخه بی‌کیفیت‌اش را روی کاست بزنم، حقه و فکر کردم چه جور خوانندگی بهش می‌آید. جان و جان هردو عاشق آهنگ‌های «دوواپ» دهه پنجاه هستیم احساس کردم اگر یک کمی مکزیک‌گی هم بهش اضافه کنم حسابی برانرژی‌تر بشه شروع به خوانن کردم. بعد برای گروه بردمش. خب، خیلی طول کشید تا چد و فیلی جایشان را در آهنگ پیدا کنند چون برای ما خیلی غریب و متفاوت بود».

جان فراسشینت نظرش این است که کیدس از آلبوم Californication تا حالا به‌عنوان یک آهنگساز پیشرفت فوق‌العاده‌ی داشته فراسشینت: «تمام ملودی‌های آواز را در آلبوم جدید خود آنتونی درآورده، قبلاً بعضی مواقع با گیتار یا چیز دیگری پیشنهاد می‌شد و من و آنتونی خیلی سر تغییر ملودی‌ها باهم بحث می‌کردیم ولی در این آلبوم من واقعاً این کار را نکردم، بیشتر به ایجاد هارمونی فکر

می‌کردم». گرچه فراسشینت در شرایط خوبی در RHCP حاضر است نباید فراموش کرد که هسته رنج کشیده گروه حول روابط فیلی و کیدس شکل گرفت. این دو در دبیرستان فیرفکس در هالیوود باهم آشنا شدند. فیلی: «من خیلی تحت‌تأثیر آنتونی بودم. یادم هست یک روز که می‌خواستیم بریم سینما من یک شلوار مخمل کبریتی قهوه‌یی با تی‌شرت پوشیده بودم که البته فکر می‌کردم خیلی شیک و باحاله، بعد به آنتونی گفتم، لباسم چطوره، آنتونی گفته خوبه ولی چیزیه که همه می‌پوشن، منظورش این بود چیزی بپوشم که هیچ‌کس تنش نمی‌کنه و با مال بقیه فرق داره، من هم شروع کردم به پوشیدن لباس‌های عجیب و غریب و این مسأله روی دیدگاه من نسبت به موسیقی تأثیر گذاشت. من می‌خواستم طوری بیس بزنم که منحصر به‌فرد باشم».

کیدس: «من دقیقاً با یک سری تمایلات فانکی پا به مدرسه گذاشتم مثلاً اون زمان که همه لباس‌های O.P. می‌پوشیدن و Led Zeppelin گوش می‌دادن، که خیلی رایج بود، من لباس‌های زشت و ناهماهنگ می‌پوشیدم و David Bowie، Benny Goodman، Blondie و چیزای دیگری که پدرم مرا بهشان علاقمند کرده بود گوش می‌دادم. البته بعداً فهمیدم به‌خاطر کله‌شقی‌ام خیلی از موسیقی‌های خوب را از دست دادم».

فیلی و کیدس برای اولین بار به همراه هیلل اسلوواک Hillel Slovak گیتاریست و جک آیرونز Jack Irons در امر جارت و انرژی جوانی خودشان را در قالب Red Hot Chili Peppers تخلیه کردند. این گروه با ترکیبی از فانک، پانک و متال وارد عرصه موسیقی شد. تلفیقی که تا آن زمان کسی نشنیده بود و فیلی و کیدس پیشروان عجیب و غریب آن بودند. کیدس: هیلل و جک کمی بی سروصدا تر بودند ولی در ارائه ایده‌هایشان به طور مساوی عمل می‌کردند اما من و فیلی همیشه با هم مسابقه داشتیم که کی می‌تونه بهتر باشه. یک رقابت بود، ولی سالم، به گفته خواننده گروه این روحیه رقابت دوستانه بین فیلی و اون هنوز هم از عوامل محرک گروه به حساب می‌آید.

با تلفیق منحصر به فرد فانک و هارد راک در واقع RHCP برای گروه‌های نو متال و رپ متال زمینه‌سازی شد. آن‌ها به طور قطع پدر این سبک‌ها به حساب می‌آیند. کیدس: ما در شروع یک موج مهم بودیم ولی این حرکت به طور کامل متعلق به ما نیست چون ما خودمان از کسانی که به نحوی در این سبک دست داشتند الهام می‌گرفتیم مثل Sly and the family, Parliament/Funkadelic, Run-D.M.C. و Beastie Boys.

فیلی: من فکر می‌کنم بخش عمده‌ی از این چیزی که الان بهش نو متال و رپ متال گفته می‌شه خود ما هستیم البته گروه‌های دیگری هم تأثیرگذار بودند مثل Defunkt, Gang of Four, Grandmaster Flash, Big Boys, Konk, Braniff. گروه‌های زیادی فانک و رپ کار می‌کردند ولی خیلی‌هایشان بی‌هنر بودند. گاهی اوقات که با گروه‌های نو متال و رپ متال یا هر چیزی که اسمش هست ملاقات می‌کنم اکثراً در آغاز کارشان به ما علاقمند بودند.

RHCP در دهه هشتاد تقریباً ناکام بود. در ۱۹۸۸ چیزی از انتشار آلبوم سوم آن‌ها نگذشته بود که هیلل اسلوواک بر اثر مصرف زیاد هرئوئین در آپارتمانش جان باخت. جک آیرونز نیز مدت کوتاهی پس از مرگ این گیتاریست گروه را ترک کرد. فیلی و کیدس بلافاصله جد اسمیت و جان فراسشینت را جایگزین آن دو کردند. فراسشینت که از بقیه جوان‌تر بود ناگهان خودش را در گروهی یافت که اغلب در کلوب‌های لس آنجلس به دیدن اجراهای زنده آن‌ها

Blood Sugar Sex Magik اولین موفقیت

بزرگ RHCP به حساب می‌آید، آلبومی که با اقبال مواجه شد و به شهرت آن‌ها افزود. اما راه این گروه هیچ‌گاه هموار نبود و شاید بخش اعظمی از این ناهمواری به سرنوشت گیتاریست‌های گروه مربوط می‌شد. ماه می ۱۹۹۲ درست وقتی که آلبوم جدید داشت در نقاط مختلف امریکا اجرا می‌شد. جان فراسشینت گروه را تنها گذاشت. این آغاز جدال روحی فراسشینت بود که از مدتی قبل به مواد مخدر آلوده گشته بود.

فراسشینت شروع به نقاشی و جست‌وجو در دنیای ماورالطبیعه کرد. فراسشینت: «وقتی گیتار می‌زدم با خودم وارد یک بازی می‌شدم. می‌گفتم باید از بدنم خارج بشم. گیتارم زو برمی‌داشتم و شروع می‌کردم به ضبط ولی اون‌جا نبودم. من بر اثر فشارهای روحی که احاطه‌ام کرده بود شروع به القای این باور کردم. از بچگی همیشه صداهایی توی سرم بود و به مرور بیشتر و بیشتر شد این صداها با من حرف می‌زد.

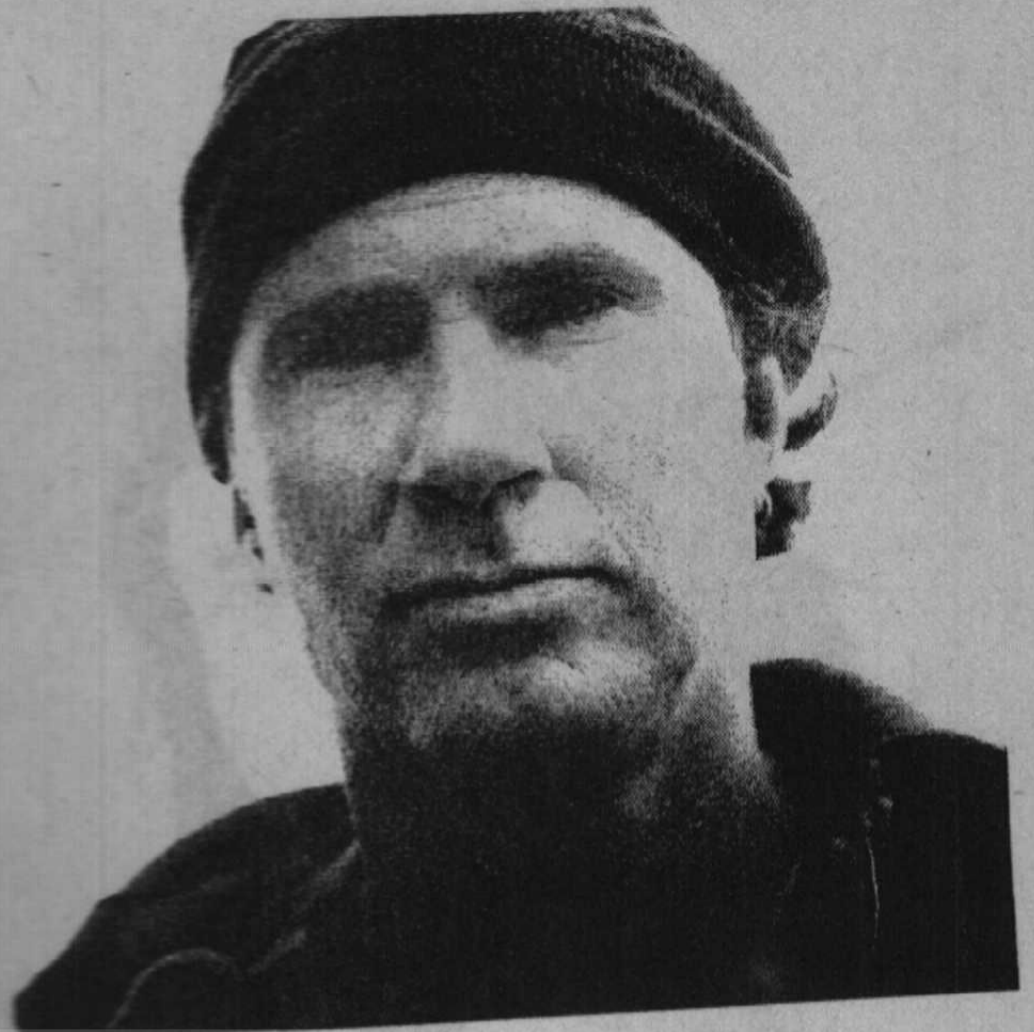
در طول شش سال غیبت جان فراسشینت تنها عضو RHCP که همچنان روابط دوستانه‌ی با وی داشت فیلی بود.

فراسشینت: «فیلی خیلی خوش فکر بود هیچ فکرشو نمی‌کردم روزی برسد که دیگر در کنار هم

می‌رفت. در واقع او از طرفداران پروپا قرص RHCP بود. در ۱۹۸۹ گروه آلبوم Mother's Milk را ارائه کرد که فراسشینت به گفته خودش در آن بسیار بد ظاهر شد. فراسشینت: «یادم می‌آد وقتی به گروه پیوستم هیچ نمی‌دونستم که اون‌ها می‌خوان چه کار کنن. فقط تلاش می‌کردم خودم رو با شرایط وفق بدم. اما به مرور با دیدگاه‌های اون‌ها نسبت به موسیقی آشنا تر شدم. بعضی مواقع می‌دیدم که به چیزهایی علاقه نشون می‌دن که اصلاً فکرش رو نمی‌کردم. مثلاً وقتی اولین بار دیدم فیلی یه تی شرت Talking head پوشیده تعجب کردم و فکر می‌کردم می‌تونم پام رو از قلمرو کار اون‌ها فراتر بگذارم.»

آلبوم Blood Sugar Sex Magik بلافاصله منتشر شد و این آغاز رابطه گروه با ریک رابین تهیه‌کننده سرشناس کارهای هیپ - هاپ و متال بود.

فیلی: «در Blood Sugar Sex Magik اولین باری بود که ما هرکاری که می‌زدیم ضبط شده داشتیم، این کاری بود که تا اون موقع انجام نمی‌دادیم. قبلاً توسط استودیوها تحت فشار بودیم. محیط‌ها نا آشنا بود و تنش حاکم. ولی در اون آلبوم تونستیم خیلی بهتر تمرین کنیم و قوه خلاقیتمون رو به کار بگیریم.»

هرآنچه که می‌تونه در تو باشه. البته منظورم اصلاً احساسات مذهبی نیست. روحی که از مردم به خاطر اشتباهاتشان روی برنمی‌گردونه. مثلاً برای شخص من این زیبایی همیشه حضور داشته. لایتناهی‌ست. در سلول‌های زندان، در اقیانوس‌ها و در وجود همه ماست. موقع تولد باتوست و در هنگام مرگ انتظارت را می‌کشه. آهنگ عنوان آلبوم *By the Way* عاشقانه‌یی است در وصف موطن کیدس به گفته این خواننده «در مورد حال و هوای شب‌هاست در لس‌آنجلس، از جنابیتی که در یک پارکینگ اتفاق می‌افته تا آنی دختر کوچکی که در حال آواز خواندن روی مرده، بیشتر شبیه به یک تابلوی عشقی است تا بین صرف موقعیت‌ها. ملودی قسمت بعدی یک جور حس انتظار رو القا می‌کنه، ریه ارتباط برقرار کردن با شخص دیگر، یک ارتباط عاطفی، حسی که می‌گه حالا وقتشه [...] وجود فیزیکی ما از ابتدای خلقت روح رو به همراه داشته ترکیب دو عنصر شبیه به این تاندازه زیاد همین گریه که RHCP انجام می‌ده. موقع شنیدن آهنگ موسیقی فانک احساسی بهت دست می‌ده که می‌خواهی پرواز کنی اما روحی هم هست که باید بماند همیشه».

بازگرداندن فراسشینت که در سال ۱۹۸۲ در بیمارستان مرخص شده بود. یک سال بعد در دست به ریسک بزرگی زد اما این به قیمت جدا شدنش از همسرش ایلان دالتون افسانه‌ی موسیقی می‌دونستم که بالاخره با جان می‌تواند به موسیقی باهم ارتباط نزدیکی برقرار کند. وقتی پیشنهاد همکاری دوباره داد فراسشینت تردید نکرد.

پیشرو فراسشینت در موسیقی فانک *California* و تصاحب جایزه گرمی با *California* دارد. موفقیت این آلبوم نگاه عمیق به گذشته RHCP تغییر می‌دهد. آل‌ان‌اس‌آر جلی که یکبار به‌عنوان گروه فانک - پانک دوست دلتی جایزه گرفته بودند حالا به‌عنوان یک گروه راک کلاسیک مورد تقدیر قرار می‌گرفتند.

زمانی که RHCP کار بر روی آلبوم جدید *By the Way* را در استودیوی cell واقع در هالیوود آغاز می‌کند، در بهترین شرایط خود قرار دارد. کیدس شعرهای این آلبوم را این‌گونه توصیف می‌کند: «اکثر شعرها در *By the Way* به‌طور رمزآلودی در مورد عشق یا میل درونی به عاشق شدن صحبت می‌کند که از تجربه روزانه من در جست‌وجوی عشق نشأت می‌گیرد» و در مورد آهنگ *Don't Forget Me* این‌گونه می‌گوید: «این شعری است درباره روح جهانی عشق، روح خدا و

گیتار نزنیم اون وقت و بی‌وقت می‌اومد و باهم تمرین می‌کردیم. اما دوستی دو نفر وقتی یکی از اون‌ها آشغال باشه پایدار نمی‌مونه».

سرانجام فراسشینت راه نجات خودش را از بند اعتیاد پیدا می‌کند. تلاشی که خودش از آن باعنوان مبارزه روح خوب و روح بد یاد می‌کند. بازگشت این گیتاریست به‌سوی روشنائی، به‌وضوح در آلبوم انفرادی او *To Record only water for Ten Days* (2001) مشاهده می‌شود. آلبومی که آهنگ‌هایش از بسیاری جهات زمینه‌ساز آلبوم *By the Way* است.

در مدتی که فیلی رفاقت دلسوزانه خود را با فراسشینت که خارج از گروه به‌سر می‌برد ادامه می‌دهد RHCP با جایگزینی گیتاریست‌هایی چون جسی تابیاس *Jesse Tobias*، اریک مارشال *Arik Marshal* و دیو ناوارو *Dave Navarro* ادامه می‌دهد. دیو ناوارو کسی است که آلبوم *One Hot Minute* (1995) با او به‌ثمر می‌رسد. اما چندی پس از آن تصمیم براین می‌شود که وی همکاری خود را با گروه ادامه ندهد. فیلی: «با دیو نمی‌تونستیم، چون برای همه ما واضح بود، هیچ مشکلی پیش نیومد». چند اسمیت از صحبت‌هایی که با دیو ناوارو قبل از ترک گروه داشته می‌گوید: «دیو به من گفت جان تنها کسی است که می‌تونین باهاش کار کنین. اون برای این گروه ساخته شده» و اما فیلی بود که برای

سابقه زیرزمین راک

تقریباً چند هفته گذشته مسابقه‌یی تحت عنوان مسابقه موسیقی زیرزمینی (UMC) در یک سایت اختصاصی به آدرس www.tehran360.com آغاز به‌کار کرده است. در این مسابقه ۲۱ گروه با ۲۱ قطعه شرکت دارند که علاقمندان می‌توانند پس از شنیدن قطعات به سه‌قطعه مورد نظر خود به ترتیب اولویت رای دهند و برنده مسابقه راک زیرزمینی براساس این آرا انتخاب خواهد شد.

این پروژه توسط سایت TehranAvenue.com طراحی و با همکاری beethovenmc.com و O-hum.co اجرا شده است.